

עת"א 28910/11/17 - רפאל דדון נגד ועדת השחרורים בכלא שיטה, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 28910-11-17 דדון(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר- 19 דצמבר 2017

מחלקת האסיר - זימונים

לפני:

כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד

כבוד השופט שמואל בורנשטיין

כבוד השופטת דבורה עטר

רפאל דדון (אסיר) העותר

נגד

המשיבים

1. ועדת השחרורים בכלא שיטה

2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד מג'ד בדר

ב"כ המשיב 2 עו"ד טליה קלמרו

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה מאסר ראשון למשך 9 חודשים בגין נהיגה בקטנוע בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה התואם את סוג הקטנוע וללא ביטוח והוא מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "הועדה") מיום 1.11.17 שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי בתנאי תכנית רש"א שהוצגה בפניה ובפניו.

לא למותר לציין כי אמנם מדובר במאסר ראשון של העותר אך הוא מורכב, בין השאר, ממאסר על תנאי שהוטל עליו בגין עבירות קודמות בגין נידון חצי שנה לפני ביצוע העבירות נושא מאסרו הנוכחי ולפני שקנה את הקטנוע נושא כתב האישום.

ב"כ העותר טוען בכתב העתירה ובטיעוניו בפניו, כי שגתה הועדה כאשר לא התחשבה בתכנית רש"א שהוגשה לגבי העותר, שכן העובדה שהעותר לא עבר הליך טיפולי לעברייני תעבורה במהלך מאסרו, איננה נעוצה בסירובו לעשות כן

עמוד 1

אלא ביתר המאסר הקצרה שנותרה לו ואשר לא הספיקה להשתלב בקבוצה זו.

עוד טוען ב"כ העותר, שהעותר חווה קושי משמעותי במהלך מאסרו ויש בו כדי להפחית את הסיכון מחזרת העותר על העבירות נושא מאסרו הנוכחי ונושא הרשעותיו הקודמות.

ב"כ העותר משבח את תכנית רש"א שכוללת טיפול ייעודי בעברייני תעבורה, טיפול פרטני עם עו"ס ותכנית תעסוקה. ב"כ העותר טוען, כי הועדה לא נתנה משקל לגילו הצעיר של העותר, להיות מאסרו הראשון ולנסיבותיו האישיות המפורטות בדוח העו"ס.

לטענת העותר, על פי עמדת הוועדה, לא ניתן יהיה מעולם לשחרר על תנאי עברייני תעבורה שנידונו לתקופות מאסר קצרות יחסית, כמו העותר, שכן יתרת המאסר לא תספיק להם כדי לעבור הליכים טיפוליים לעברייני תעבורה, כמו קבוצת עוצרים בכתום. לטענתו, שחרורו של העותר על תנאי בתנאי תכנית רש"א תממש את האינטרס הציבורי שיש בשיקומו של העותר ובכך שלא יחזור לנהוג בזמן פסילה וללא רישיון נהיגה מתאים.

ב"כ המשיב מתנגדת לשחרורו המוקדם של העותר. לטענתה, מכלל נתוניו של העותר כפי שמופיעים בגיליון הרשעותיו הקודמות ובחוות דעת גורמי הטיפול שהוצגה בפניו, עולה מסוכנותו של העותר למשתמשים בדרך ומסוכנות זו לא פחתה במהלך מאסרו מאחר ולא עבר הליך טיפולי, גם אם לא באשמתו.

ב"כ המשיב הפנתה לגיליון הרישום הפלילי של העותר בעבירות תעבורה המלמד על ביצוע עבירות תעבורה חמורות, לרבות אלה הדומות בנושא מאסרו הנוכחי וטוענת כי בצדק כתבה הוועדה כי אין בהשפעת המאסר הראשון על העותר כדי להצדיק את שחרורו המוקדם שכן הוא לא נרתע מהמאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו שביצע את העבירות נושא מאסרו הנוכחי.

עיון בהחלטת הועדה נושא העתירה ובחוות דעת גורמי הטיפול, ואף מבלי להתעלם מתכנית השיקום של רש"א, מעלה כי העותר הוגדר, בצדק, על ידי הועדה כ"חולה הגה שלא קיבל טיפול כלשהו במהלך מאסרו".

אף אנו, כמו הועדה, וכמו ב"כ העותר מוכנים לצאת מתוך הנחה שהעותר לא קיבל טיפול כזה בשל יתרת מאסר קצרה, אך אין בכך כדי להפיג את מסוכנותו של העותר בכל הקשור לסיכון שיש בנהיגתו ללא רישיון נהיגה מתאים, בזמן פסילה וללא ביטוח, למשתמשים בדרך כפי שהוכח במקרה נושא מאסרו הנוכחי ובמקרים קודמים.

איננו מתעלמים מתכנית השיקום של רש"א שהוגשה לוועדה ואשר צורפה כנספח ב' לעתירה, אך אנו משתתפים בתמיחה שהביע ב"כ המשיב באשר לשינוי שחל בעמדת רש"א לעומת עמדתה הקודמת, שדחתה את בקשת העותר לשחרור על תנאי בתנאי תכנית בפיקוחה, וזאת כאשר הסתמכה, ובצדק על עמדת גורמי הטיפול כפי שעולה מחוות הדעת שהוצגה בפניו.

גורמי הטיפול סברו כי אמנם העותר דיווח להם על קשיים במהלך שהייתו בגלל שהייתו במאסר עם אסירים בגין עבירות קשות ומדובר בהיותו אסיר חלש ומסתגר וממעיט ביציאה מתאו אך בסיפא חוות הדעת נכתב כי הוא מביע מוטיבציה נמוכה לטיפול ואף מסרב להשתלב בטיפול באגף אליו יועבר על מנת לקבל אותו.

משכך הם פני הדברים, הרי העובדה שהעותר לא השתתף בהליך טיפולי במהלך מאסרו איננה נעוצה רק, אם בכלל,

בתקופת המאסר הקצרה אלא בסירובו של העותר לעבור לאגף אחר מטעמים הקשורים בקשיים שהיו לו במהלך מאסרו.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום א' טבת
תשע"ח, 19/12/2017 במעמד
ב"כ הצדדים והעותר.
אברהם טל, נשיא

דבורה עטר, שופטת

שמואל בורנשטיין, שופט